

[A. C. Normann.]

atomvåben, er som nævnt ganske uafklaret, og vi er alle medansvarlige for, at den danske befolkning står næsten uforberedt — det viger jeg ikke tilbage for at sige. — over for konsekvenserne af radioaktiviteten. Det er endnu næsten, som om der her er tale om en verdensfjern fare af teoretisk art, en ting, som nærmest anvendes til at skræmme med. Bare det dog var sandt, at der kun var tale om et skræmmebillede, som nu og da misbrugtes af de radikale! Men forleden dag udstedtes der et forbud mod at drikke regnvand ca. 15 km herfra på grund af atomforsøg nogle tusinde kilometer borte, et forbud på Saltholm, fordi regnvandet dér er radioaktivt. Det er det nu blevet over hele Danmark, men på Saltholm har man kun overfladevand at drikke, og dyrene er jo i øvrigt overalt henvist til at drikke overfladevand.

De medlemmer af det høje ting, som har besøgt Risø, og det tror jeg efterhånden de fleste af tingets medlemmer har, vil have lagt mærke til, hvorledes en uendelig ringe atombestråling har ændret planterne og deres arveanlæg.

Jeg tror, de begivenheder, jeg her har nævnt, og også mange andre ligesom har gjort problemet mere nærværende og fået mange til at spørge: hvad sker der med befolkningen, hvis atomvåben anvendes? Allerede nu synes videnskaben at mene, at tusinder af mennesker hvert år dør, fordi det radioaktive stof strontium hidrørende fra atombombeforsøg optages i knoglerne i stedet for kalk og medfører kræft.

Men længe inden alt dette er klarlagt, og inden det endnu er givet, at USA overhovedet vil ændre den lov, der forbyder levering af atomladninger til os, lader venstre sit sjællandske delegeretmøde fastslå, at disse våben må det lille Danmark se at få anskaffet. Jeg vil gerne spørge venstres ordfører, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, som også udførligt beskæftigede sig med de militære spørgsmål: har venstre

truffet denne beslutning på delegeretmødet uden at have nogen sikker viden på dette punkt? Ved det ærede medlem, om faren for en sådan radioaktiv påvirkning med forgiftning af befolkningen ved egen anvendelse af taktiske atomvåben foreligger? Efter min mening må der under denne debat gives svar herpå. Behandles dette spørgsmål af politiske partier og af militæret ud fra forkerte forudsætninger, og er det sådan, at befolkningen holdes i uvidenhed og uklarhed på dette punkt? Det er en ting, der bør tales åbent ud om. Det er et adskillig alvorligere spørgsmål end venstrepressens og det ærede medlem hr. Erik Eriksens beskæftigelse med et radikalt partimøde, fordi man i disse dages debat mangler stof til at føre oppositionspolitik på.

Jeg beder altså det ærede medlem hr. Erik Eriksen besvare det spørgsmål: har det ærede medlem kendskab til, hvilken fare der for befolkningen knytter sig til anvendelsen af disse våben?

Det er, så vidt jeg har forstået, hensigten, at man til at begynde med vil forsyne vore nye nikeraketter med atomladninger. Sker dette, har vi med den placering, de pågældende raketstationer skal have, påført vor egen befolkning en betydelig risikoforøgelse uden sikkerhed for, at risikoen er blevet afgørende større for en angriber.

Disse raketter er af den beskaffenhed, at de selv søger deres mål. Det vil sige, at de én gang afskudt ikke kan styres fra jorden, men følger det bevægelige, fjendtlige mål ind over dansk eller måske svensk territorium, hvor de eksploderer eventuelt nær ved jordens overflade. Den eneste mulighed, der foreligger for at undgå denne ulykke for os, er i så fald at bringe raketterne til eksplosion eller til nedfald, hvad det er muligt at gøre fra jorden. De kan oftest ikke ses ret langt bort, hvorfor der nok her er tale om en mere teoretisk mulighed.

Der er altså, så vidt jeg kan se, virkelig en væsentlig risiko til stede for, at vi selv bliver dem, der hårdest rammes af atomladninger, hvis vi anskaffer dem til disse